

Forslaget går ud på at ændre reglerne om beskatning i henhold til § 2, nr. 13, i loven om særlig indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. Det er hensigten at inddrage en forøget andel af de største fortjenester til fordel for det offentlige.

Videre stilles der forslag om, at hædersgaver, der ydes af offentlige midler som éngangsbeløb, beskattes som særlig indkomst, og det foreslås, at dusører og belønninger for foretagelse af visse fortjenstfulde handlinger, som det ligger uden for den pågældendes erhverv at udføre, efter ansøgning skal kunne tillades beskattet som særlig indkomst. Endelig indeholder forslaget en bestemmelse om, at finansministeren til andre myndigheder skal kunne delegere en del af de beføjelser, der er tillagt ham i loven om særlig indkomstskat.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

I henhold til ligningslovens § 7, litra a, skal sådanne én gang for alle oppebårne gave- eller legatbeløb, der er udredet af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign. her eller i udlandet, eller som er tilvejebragt ved indsamling af bidrag, ikke medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst, for så vidt ydelsen alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.

Hvis sådanne gave- eller legatbeløb består i løbende ydelser, medregnes disse derimod i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst.

Antallet af gave- eller legatbeløb i form af éngangsydelser er i de senere år steget væsentligt, og bl. a. af den grund har man ikke fundet det rimeligt at opretholde den fuldstændige skattefrihed. Det foreslås derfor, at disse beløb medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst. Der er derimod ikke foreslået nogen indskrænkning af den gældende skattefrihed for så vidt angår éngangsydelser, der er tilvejebragt ved indsamling af bidrag. I denne forbindelse henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til en ændret formulering af ligningslovens § 7, litra a.

Til § 1, nr. 2.

Efter gældende regler er fortjeneste ved afhændelse af én- og tofamilieshuse samt ejerlejligheder fritaget for beskatning i henhold til loven om særlig indkomstskat, når ejeren eller hans husstand har boet huset eller ejerlejligheden i mindst to år af det tidsrum, hvori han har ejet boligen. Med hensyn til én- og tofamilieshuse gælder denne fritagelse dog kun, hvis grundværdien udgør under halvdelen af

ejendomsværdien. I almindelighed er skattefriheden yderligere betinget af, at grundarealet er mindre end 1.400 m².

Også hvor der ikke er tale om én- og tofamilieshuse eller ejerlejligheder, vil de gældende regler imidlertid ofte føre til skattefrihed, selv om ejeren i forbindelse med afhændelsen har indvundet endog betydelige fortjenester. Det hænger sammen med, at der ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ydes en række ret store skattefri fradrag. Således forøges anskaffelsessummen med et tillæg på 40 pct. Herudover gives et årligt 6 pct. konjunkturtillæg. I selve den opgjorte fortjeneste indrømmes der endelig et *fradrag* på 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum, dog mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. En særlig regel giver skatteyderen ret til på trods af 10 pct.-begrænsningen hvert femte år at kræve fuldt fradrag på 40.000 kr. I intet af de nævnte tilfælde kan fradragsbeløbet overstige den samlede fortjeneste.

Medens det lige nævnte fradrag i fortjenesten bevirker, at den lille og den mellemstore fortjeneste enten slet ikke beskattes eller dog kun svarer et mindre skattebeløb, vil tillægget til anskaffelsessummen på 40 pct. i første række være til fordel for skatteydere, der har indvundet ekstraordinært store fortjenester. Det vil således undertiden have den virkning, at fortjenester på meget store beløb helt fritages for beskatning.

Man har fundet dette mindre rimeligt, og det foreslås derfor, at 40 pct.-tillægget afløses af et halvt så stort tillæg på 20 pct.

Til § 1, nr. 3.

Det foreslås at tilvejebringe hjemmel til, at de dispensationsbeføjelser, der er tillagt finansministeren i lovens §§ 7 B, stk. 7, 7 C, stk. 7, og 17, stk. 2, kan overdrages til en anden instans, f. eks. til statens ligningsdirektorat. §§ 7 B og 7 C vedrører fritagelser for beskatning af fortjenester på fast ejendom, der konstateres ved erhvervelse af erstatnings- eller forsikringssummer i anledning af indtrufne skader på bygninger eller installationer eller ved erhvervelse af erstatning i anledning af ekspropriation. Sådant fritagelse skal meddeles på nærmere i loven fastsatte vilkår bl. a. om genopførelse af bygningen eller installationen eller erhvervelse af erstatningsejendom. Efter stk. 7 i §§ 7 B og 7 C er finansministeren bemyndiget til at forlænge den frist, som gælder for genanskaffelse. Det er denne bemyndigelse, der efter forslaget skal kunne overføres til en anden myndighed. Bestemmelsen i § 17, stk. 2, giver hjemmel til at tillade, at udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselska-